

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

The Development of pronunciation skill in final consonant sounds using the exercises of Grade 2 Student

ธนเดช ตั้ววงศ์¹, วิมลทิพย์ หาไชย², ภัทราภรณ์ ภาวะดี³ และ นัฐนิมา กันทะบุตร^{4*}

Thanadet Tewwong¹, Wimontip Hachai², Phattharaphon Phawadee³ and Nutchima Kunhaboot^{4*}

โรงเรียนบ้านขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1¹

Ban Khon Kwaang School, Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office, District 1¹

โรงเรียนบ้านท่าลาดราษฎร์สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2²

Ban Tha Lad Rat Samakhi School, Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office, District2²

โรงเรียนบ้านวังยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1³

Ban Wang Yang School, Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office, District1³

โรงเรียนชุมชนบ้านโคกอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ^{4*}

Ban Khok Udom School, Bueng Kan Primary Educational Service Area Office^{4*}

Received: March 03, 2024 Revised: April 17, 2024 Accepted: April 29, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านขอนแก่น จังหวัดนครพนม จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 15 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง มาตราตัวสะกด มีลักษณะเป็นข้อสอบถูกผิด จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะการออกเสียง ตัวสะกดตรงมาตรา แบบฝึกทักษะ

Abstract

This study aims 1) to compare the pronunciation skill in final consonant sounds of grade 2 students before and after learning through skill exercises of Grade 2 Student; and 2) to assess effectiveness index of spelling skill learning activities on pronunciation skill in final consonant sounds. Cluster random sampling was employed to recruit a sample of 15 grade one students currently attending semester two of academic year 2023 in one Ban Khon khwang school in Nakhon Phanom province. Research instruments consisted of 1) Ten plans of Thai language learning management plan, 2) a 15-item true-false test of pronunciation skill on final consonant sounds protocols. Analytical statistics were mean, standard deviation, and t-test for dependent samples.

*Corresponding author email: Nutchima2537@gmail.com

Results were revealed as follows: The pronunciation skills of the students in final consonant sounds protocols were significantly higher than before they learned through skill exercises at the level of .01.

Keywords: Pronunciation Skill, Final Consonant Sounds, Skill Exercises

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ การคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป เพื่อมุ่งพัฒนากำลังคนของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกที่ดีต่อพลเมืองไทย และพลเมืองโลกปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และมีทักษะพื้นฐาน มีเจตคติต่อการศึกษากิจการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำวันสำคัญอย่างหนึ่งของบุคคลผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสารต่าง ๆ ได้ดี ย่อมดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่นและมีความสุข นิศานาง โสภภาพ (2563) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านมีความจำเป็นต่อมนุษย์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านได้มากมาย “การอ่านเป็น” ซึ่งต้องฝึกการอ่านอย่างสม่ำเสมอจนเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และเกิดความคิดจากการอ่าน ซึ่งส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้ความคิด มองโลกที่กว้างไกล เป็นส่วนช่วยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับ ศศินิภา ศรีทอง (2565) ที่ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาตนเอง ถ้ามีทักษะการอ่านที่ดี ก็จะประสบความสำเร็จได้มากขึ้น เพราะอ่านอะไรก็เข้าใจง่ายไปหมด ซึ่งสอดคล้องกับละอองดาว เปียดนอก (2560) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เกิดการพัฒนาสติปัญญาของตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การสะกดคำเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ นักเรียนที่เริ่มเรียนหนังสือในประเทศไทยทุกคนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่าน และการสะกดคำ ให้ถูกต้องเพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่เราใช้ติดต่อสื่อสารกันในประเทศ ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาในทักษะการอ่าน และการสะกดคำให้กับนักเรียนอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้นำไปใช้ในการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ และสามารถหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ หรือสื่อออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสะกดคำคือการนำพยัญชนะต้น สระ วรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน เช่น ลอ-อิ-งอ-ลิง หรือ จะสะกดทีละชั้น เช่น ลอ-อิ-ลิ-งอ-ลิง ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนถนัด ถือเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่าน การเขียน เมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้ ในลำดับต่อไปจะสามารถอ่านสะกดคำนั้นเป็นคำได้ ส่งผลให้นักเรียนอ่านจับใจความได้ และอ่านได้เร็วขึ้น

จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านขอนแก่น ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านคำ และการสะกดคำได้ไม่ถูกต้อง รวมถึงการประสมคำที่มีพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ ส่งผลโดยตรงกับผู้เรียน ทำให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา เรื่องมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ได้แก่ 1) แม่กง 2) แม่กม 3) แม่เกย และ 4) แม่เกว โดยเลือกคำศัพท์ในบทเรียนจากหนังสือเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และช่วยให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจมากขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น และส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนภาษาไทยด้านการอ่านได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

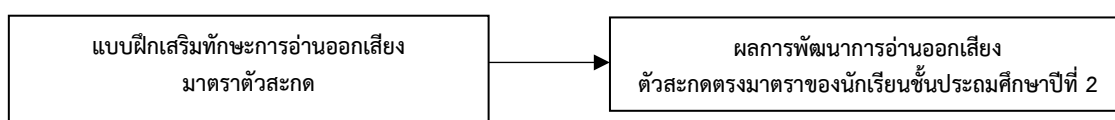
เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงตัวมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกด หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด สูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปเป็น กรอบแนวคิดของการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านดอนขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 จำนวน 115 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านดอนขาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวน 15 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ระหว่างการสอนครูดำเนินการสอนตามสภาพจริง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ตามสภาพจริง

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน และ 10 แบบฝึก

4.2 แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สร้างตามขั้นตอนการสร้างแบบอิงเกณฑ์

4.3 การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Item Objective Congruence: IOC)

4.4 ผู้วิจัยนำคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาแทนค่า เพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งถ้ามีค่า 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

4.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน โรงเรียนบ้านขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 โดยเป็นการทดสอบรายบุคคล และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาคำนวณหาระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson (1937) พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37 – 0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.67 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.85 จึงสามารถกล่าวได้ว่าเป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

4.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง มาตราตัวสะกด ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตรทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5.2 วิเคราะห์ผลต่างคะแนนและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ผลต่างคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด โดยการทดสอบค่า t (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยนำคะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล สามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 15 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 15 คะแนน)	ทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกด ตรงตามมาตรา
			เพิ่ม
1	6	10	4
2	7	10	3
3	5	8	3
4	4	12	8
5	7	11	4
6	6	10	4
7	12	14	2
8	4	14	10
9	8	13	5
10	5	14	9

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 15 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 15 คะแนน)	ทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกด ตรงตามมาตรา
			เพิ่ม
11	9	11	2
12	15	15	0
13	8	13	5
14	7	14	7
15	14	15	1
รวม			
$\bar{X}$	7.8	12.26	8.37
S.D.	3.40	2.15	2.92

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด มีผลการศึกษา ดังนี้

1. คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 15 คะแนน และคะแนนต่ำที่สุดคือ 4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 15 คน มีค่าเฉลี่ย 7.8 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.40)

2. คะแนนหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 15 คะแนน และคะแนนต่ำที่สุดคือ 8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 15 คน มีค่าเฉลี่ย 12.26 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.15)

3. นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา เพิ่มขึ้นทุกคน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ย 8.37 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.92)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 15)

ทักษะการอ่านออกเสียง ตัวสะกดตรงมาตรา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	Sig (one-tailed test)
ก่อนเรียน	15	7.8	3.40	51.83	5.915**	.000
หลังเรียน	15	12.26	2.15	81.56		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.26 คิดเป็นร้อยละ 81.56 และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.8 คิดเป็นร้อยละ 51.83 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดอนขี้เหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.8 คะแนน และ 12.26 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตราโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดอนขี้เหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 81.56 มีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.26 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า จากแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา จำนวน 15 ข้อ ผลรวมคะแนนของนักเรียนทั้งห้อง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.87 คิดเป็นร้อยละ 81.56 ซึ่งมีผลคะแนนสอบสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยตามหลักการและขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบาย รายวิชา ศึกษาคู่มือครูเกี่ยวกับการกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและเลือกจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กำหนดสาระการเรียนรู้ที่จะสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้โดยให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจของนักเรียนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการเสนอความรู้ในลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ศึกษาไปความรู้ประกอบกับการฟังครูอธิบาย และวัดความรู้ความเข้าใจโดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะ จึงส่งผลให้การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัยวรรณ อรรถเสลา (2557) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 82.5/75 หมายถึง นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำมาตรา ตัวสะกดทั้ง 3 แบบฝึกคิดเป็นร้อยละ 75.30 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 82.50 แสดงว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ การอ่านและการเขียนคำ มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.50 คะแนน ทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.0 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำมาตราตัวสะกดมีการพัฒนาขึ้น ร้อยละ 7.50

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนควรฝึกทำแบบฝึกเสริมทักษะด้วยตัวเอง
2. ในการทำกิจกรรมครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ชัดเจน เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นอื่นๆ ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจจากเรื่องมาตราตัวสะกดจากสื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานให้กับนักเรียนในการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (RT) ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี
2. ควรศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ใช้แบบฝึกเสริมทักษะสอนในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). *สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- นิตานาจ โสภพล. (2563). *อ่านอย่างไรให้มีศิลปะ*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยธิป ไทยเสน. (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต).
- ละอองดาว เปียตนอก. (2560). *การศึกษาความสามารถการอ่านสะกดคำที่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนายกวิพัฒนากร จังหวัดนครนายก โดยใช้แบบฝึกทักษะอ่านแจกลูกสะกดคำ*. (สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- ศศิณิภา ศรีทอง. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD*. (วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- อุทัยวรรณ อรรถเสลา. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.